

**het
visserij
blad**

VRIJDAG 23 SEPTEMBER 1977 — PRIJS 30 FR. — Nr. 36 — 44e JAAR — VERSCHIJNT WEKELIJKS

PRACHTIGE VISSERIJMAPPEN IN KLEURENDRUK

Momenteel zijn prachtige geplastificeerde visserijmappen verkrijgbaar (70 cm. x 100 cm.) in kleurendruk bij

Drukkerij P.V.B.A.
„NIEUWSBLAD VAN DE KUST”
H. BAELSKAAI 30, OOSTENDE — TEL. 059/70 77 13 - 14

Deze visserijmappen zijn ook verkrijgbaar door storting van de overeenstemmende prijs op postrekening 000-0418987-44 van „Het Nieuwsblad van de Kust”.

Het gamma omvat volgende mappen :

A. VISSERIJMAPPEN à 400 F. (B.T.W. inbegrepen)

NOORD-AMERIKAANSE VISSOORTEN
ZEEVIS
SCHAAL- EN WEEKDIEREN
SPORT- EN LIJNVISSERIJ

B. VISSERIJMAPPEN à 350 F. (B.T.W. inbegrepen)

KAART DER VISSERIJGEBIEDEN IN DE
NOORD ATLANTISCHE OCEAAN
ZEEDELICATESSEN

Ingeval van verzending dienen bovenstaande prijzen verhoogd met 40 F. portkosten.

A. LOWYCK & ZOON

VICTORIALAAN 36 — OOSTENDE
TEL. (059) 70 88 21

HERSTELLINGEN — INRICHTEN

Agent en depothouder voor de Visserij :

Scheepsverven Sigma Coatings

(Bundeling van Pieter Schoen, Varossieau en Vettowinkel)

(7772V)

REDERS en VISSERS

koopt steeds bij Uw

KOOPERATIEVE

HAND IN HAND

Tijdokstraat 34, ZEEBRUGGE

Tel. (050) 54 41 17 / 54 41 92 - 54 46 56

Na de uren

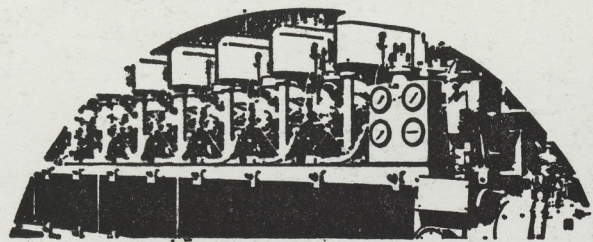
Joz. DEROOSE — Tel. (050) 51 17 40

(7773V)

REDERS

LEEST UW

VAKBLAD

BOLNES

VERANTWOORD INVESTEREN

minimale kosten - maximale resultaten

Loze (advertentie) kreten?

Neen! Uitspraken van mensen met Bolnes ervaring!

Bolnes bouwt dieselmotoren in vermogens van 450 - 1500 pk
bij 500/600 omw/min in lijn en 1800 - 3000 pk bij 600 omw/min
met 12 - 20 cyl in V-vorm.

BOLNES MOTORENFABRIEK BV
Postbus 3, Krimpen aan de Lek, tel. 01807 - 14900
telex 22439

stuwkracht in staal

HOOFDVERTEGENWOORDIGER VOOR DE BELGISCHE VISSERIJ
Fa. S.V. SCAP, H. BAELSKAAI 27, OOSTENDE
TEL. (059) 70 29 51 - 70 09 31 - 70 09 32 na 18 uur : 70 38 79

het visserijblad

Vrijdag 23 september 1977 — Nr. 36

ABONNEMENTEN: BINNENLAND 1 JAAR 1.500 FR — 6 MAANDEN 750 FR. —
3 MAANDEN 380 FR — BUITENLAND 1.700 FR — NEDERLAND 110 GULDEN
REDAKTIE, BEHEER, PUBLICITEIT EN DRUKKERIJ: H. BAELSKAAL 30, 8400 OOSTENDE
TELEFOON (059) 70 77 13 - 70 77 14 — P.C.R. 000-0418987-44 — H.R.O. 25 202 —
B.T.W. 412.522.588 DIREKTEUR: PR. VANDENBERGHE

INTERNATIONALE KONFERENTIE OVER HET ZEERECHT OP DOOD PUNT

ONVERBIDDELIJKE HOUDING DER ONTWIKKELINGSLANDEN

Gezien men in de hoogste UNO-kringen een overeenkomst in zijn geheel wil over het ganse pakket van een nieuw zeerecht, mag men verwachten dat ook de zesde zitting niet tot dit resultaat zal leiden.

Deelakkoorden over heel wat punten zouden wel een grote meerderheid kunnen bekomen, maar wat de uitbating van de minerale rijkdommen in de hoge zee betreft, dus buiten alle juridictie van enig oeverland, zal heel waarschijnlijk, niet alleen niet tot een oplossing gekomen worden, maar loopt men de kans dat, onder meer de Verenigde Staten die konferentie zullen verlaten. Gezien onder meer in de openingsrede van deze zesde zitting, sekretaris-generaal Kurt Waldheim, met grote aandacht van deze konferentie één gezamenlijke Conventie eiste, zou aldus niets opgelost worden. Het is de onverbiddelijkheid van de Groep der 7 ontwikkelingslanden die een algemene overeenkomst mogelijk maakt. Deze landen die op zichzelf niet bij machte zijn deze ondergrondse rijkdommen uit te baten, eisen de samenstelling van een «Internationale Autoriteit» aan wie maximale bevoegdheid zou gegeven worden.

De hoog-geïndustrialiseerde landen en de landen die menen een uitbating in de toekomst aan te kunnen, wensen echter een mogelijkheid open te laten tot individuele benadering van deze uitbating. Gezien de onmogelijkheid om beide standpunten te kunnen verzoenen, hebben de Verenigde Staten dan het vroeger Russisch standpunt benaderd, waarbij een paralele uitbating zou gewaarborgd worden, deels door de te vormen «Internationale Autoriteit» deels door individuele Staten en/of maatschappijen. De Derde Wereld werd een ogenblik bereid gevonden deze stelling te benaderen, mits enkele aanpassingen wat betreft het financieren van de zogezegde «Internationale Autoriteit» als uitbater te voordele van de Ontwikkelingslanden, mits daarbij de mogelijkheid van een herziening van de Conventie

binnen de 20 jaar. De publikatie van de eenmalige tekst op het internationale zeerecht na de sluiting der werkvergaderingen heeft dan ook bij verscheidene industriële landen ingeslagen als een bom vooral in de Verenigde Staten. In dit werkdokument is er geen sprake meer van de paralele uitbating zoals die door Sovjet-Unie, de Verenigde Staten en andere industriële landen naar voor gebracht werd en die praktisch de instemming verkregen had van de Derde Wereld. Integendeel herneemt dit werkdokument de meest buitensporige eisen van de ontwikkelingslanden, zodanig dat de Verenigde Staten zelfs bedreigd hebben de Konferentie te verlaten zo men dit werkdokument als resultaat van de Internationale Konferentie op het Zeerecht zou aanvaardden. Inderdaad zouden de ontwikkelingslanden met de Groep der 7 de meerderheid hebben in de uitbatingmaatschappij «Internationale Autoriteit» en zouden het de geminoriseerde industrielanden zijn die in deze maatschappij voor de kapitalen en de uitzonderlijke dure technische middelen zouden zorgen. Wijzelf aanzien dit, noch min noch meer, als een soort kolonialisme vanwege de Ontwikkelingslanden waarbij de slaven en werkkrachten de Industriële landen zouden zijn.

De reactie van de Verenigde Staten is duidelijk begrijpelijk en aanvaardbaar. We kunnen het optreden van de Groep der 7 aan niets beters vergelijken dan aan het optreden van de syndikaten die, nadat de werkgevers kapitalen geïnvesteerd hebben in fabrieken om voor werkgelegenheid te zorgen, naderhand deze eigenmachtig komen bezetten om één of andere eigenzinnige reden en de uitbating tot zich trekken zonder één enkele frank geïnvesteerd te hebben in de oprichting, de uitrusting, de machines en zich daarbij nog van de grondstoffen meester maken.

Wat ons hierbij echter vooral opvalt is de eenzijdige opmaak van de werkdokument die geen rekening heeft gehouden met de stel-

ling der industrielanden, noch met het praktisch bijna aanvaard compromis tussen de Ontwikkelings- en de Industrielanden. Dit wijst duidelijk op een ondermijning of noyautering van de internationale administratie der Verenigde Naties door progressistische linkse elementen. We vragen ons bijgevolg af of de 7e zitting van de Internationale Konferentie voor het Zeerecht die op 28 maart te Genève dient gehouden te worden wel van de grond zal komen, gezien de verstrakte houding door de Verenigde Staten ingenomen. Daarbij komt nog, dat dit land onder meer reeds zijn intentie heeft laten blijken om nog

dit jaar de bodemertsen in zee in het gebied gelegen tussen Californie en de Hawai-eilanden uit te baten. België zou hier onrechtstreeks in betrokken zijn via een participatie langs de Union Minière. Wij vragen ons in dit verband af, of de Verenigde Staten door dit voldongen feit, soms geen druk wensen uit te oefenen op de Ontwikkelingslanden, die nochtans niet volledig de paralele uitbating wensten af te wijzen en nu waarschijnlijk deze uitbatingvorm zullen verliezen boven een volledige breuk, waarbij zij tenslotte alles te verliezen zouden hebben.

Grimsby-lossers weigeren IJslandse vaartuigen te lossen

Een voorstel uitgaande van IJslandse vaartuigen om terug in Grimsby te komen lossen, nadat moeilijkheden na het uitdrijven der Britse diepzeetreibers hen verplicht hadden deze haven niet meer aan te doen, is gestrand op de onwil van de lossersploegen. Dit werd zeker niet goed onthaald door de handel en verwerkende nijverheid, evenals door de vissershavenautoriteiten.

Dergelijke houding vanwege de lossersploeg is des te meer onbegrijpelijk, omdat de syndikaten overal de mond vol hebben over werkverschaffing en het lossersyndikaat nochtans volledig achter zijn leden staat in deze zaak. Ondertussen verkrijnt de visafslag in de eigen stad Grimsby. Eén ding blijft echter ten voordele van de lossers en ten laste van de belas-

tingbetaler, dit is weinig werk met toch een vol loon en verder een meer dan voldoende dop. Ware dit niet het geval geweest, dan zouden de lossers wellicht met vreugde en muziek de IJslandse vaartuigen aanvaard hebben. Door het wegvalen van onder meer de eigen diepzeetreibers die, ofwel naar de ontwikkelingslanden verkocht werden, ofwel omgebouwd voor proviand-schepen voor de olieboortorens en industrie, ofwel opliggen of gesloopt werden, profiteert de gesloten caste van het lossersyndikaat van een lui leventje. We vragen ons af wanneer men eens een einde zal stellen aan de verregaande arrogantie van de syndikaten, en of de handel en nijverheid (hier de verwerkingsindustrie) dit zal blijvend nemen?

INDUSTRIËLE MAKREELVISSERIJ AAN BANDEN GELEGD

Britse betrokken kringen woedend

Door de Britse regering werd aangekondigd, dat de visserij op de makreel aan een vergunningstelsel zal onderworpen worden zodanig, dat de industriële visserij het groot slachtoffer hiervan zal worden. In deze kringen, en meer bepaald in de diepzeederijen die hun treilers omgebouwd hebben voor de industriële visserij, op de makreel, is men hier om zeer verbolgen. Meer dan 65 miljoen B. Fr. werd door de gezamenlijke rederijen besteed voor de aanpassing van verscheidene diepzeetrellers aan de makreelvisserij langs de Engelse kust van Cornwall. De directeur van de Boyd Line uit Hull, de heer Tom Boyd junior, bracht ter kennis dat hun maatschappij alleen reeds voor nagenoeg 10 miljoen B. Fr. aanpassingswerken uitvoerde met het vooruitzicht op de makreelvisserij. De betrokken rederskringen verwijten de Britse regering, en wij menen hier terecht, dat ze hen eerst deze werken lieten uitvoeren om naderhand een kwasi-verbod te gaan uitvaardigen op de industriële makreelvisserij. Deze Britse en Schotse rederijen hebben een kontrakt met Deense vismeelfabrieken afgesloten voor de levering van bepaalde grote hoeveelheden makreel. Na het verlies van de visgronden op IJsland, is het inderdaad een nieuwe grote aderlating voor deze kringen. Wij zelf kunnen zeker de beschermende maatregelen op de makreelvisserij toejuichen, maar hebben wel oor voor het verwijt van de getroffen diepzeederijen met betrekking tot de houding met de Britse regering, die eerst tientallen miljoenen aanpassingswerken laat uitvoeren om deze naderhand met één enkele penne trek als verloren te doen aankomen. Dat is inderdaad de administratie op haar smalst. De verbolgenheid van de ene heeft echter aanleiding gegeven tot gejuich van de traditionele kust vissers die in de laatste paar jaren met lede ogen de Schotse seinevissers de makreel zagen wegvissen voor industriële doeleinden en nu nog daarbij gekonfronteerd werden met het aankomend gevaar van de grote diepzeetrellers die zich lieten uitrusten voor de industriële makreelvisserij. Ook de vismeelfabrieken laten hun protest horen. In dit verband schreven we reeds herhaaldelijk dat men in de vismeelindustrie beter zou rekening houden met het onvermijdelijke, namelijk dat de regering langzamerhand gewonnen worden voor een beperking op de industriële visserij, terwijl wij intengendeel in deze sektor nog altijd over nieuwe uitbreidingen horen. Daarom is het wel juist, dat men beperkingen oplegt op de industriële visserij en deze niet bruusk afschaft. Ook in deze sektor mag men gerust aan sanering doen, zoals men het met het aantal vissende eenheden deed. In een tijd van overbevissing en slachtingen onder bepaalde vissoorten is 'n meerbeperkende reglementering zeker op haar plaats. Onder tusschen kwam de eerste seinevisser uit Lowestoft, de «Boston Sea Ranger» naar de Engelse Zuidkust om Volgens de nieuwe wetgeving moet

de eerste makreel te prospekteren. de gevangen vis in kisten van 35 kgr. opgeslagen worden en wordt aldus het massief-aan-boord-pompen uitgeschakeld. Dit is natuurlijk en rem op de grote industriële visserij.

In ieder geval, met veel spijt voor de getroffen, kunnen we de beperkende maatregelen door de Britse regering getroffen op de industriële makreelvisserij ten zeerste goedkeuren. Zoals dit voor de haring het geval was, inzoverre dat de industriële visserij ten slotte niet genoeg meer overliet voor de consumptievisserij, zou dit ook spoedig het geval worden zijn voor de makreel.

DE MAKREELWETGEVING

De nieuwe Britse makreelwetgeving bevat praktisch de ganse Britse 200 mijlszone en zal waarschijnlijk een 400-tal Britse vaartuigen treffen. Al deze vaartuigen dienen een vergunning op te halen bij de officier van visserij van hun district. Deze vergunning wordt aan iedereen uitgereikt. De eerste vergunningsperiode loopt van 17 september tot einde oktober. Alle vergunninghouders worden verplicht mededeling te doen van de grootte van hun vangst en van de aanwending dezer. Alle gevangen makreel moet in kisten ingepakt en gekoeld worden op zee of bewaard worden in verijsd zeewater, of gediepvriest of bij een andere aanvaardbare methode bewaard worden voor konsumptiedoeleinden.

Makreel in kisten aangebracht binnen de 24 uur na de vangst moet niet in ijs bewaard worden. Dit sluit dus praktisch de Britse industriële visserij uit. Deze wetgeving is dus niet van toepassing op de buitenlandse schepen die met hun toegelaten kontingent makreel doen wat ze willen. Nochtans werd de toegelaten vangsttonnage voor de verscheidene landen gevoelig verlaagd waaronder vooral Rusland getroffen werd. In 1976 voerde de totale Britse vloot zowat 86 duizend ton aan, hetgeen gevoelig hoger lag dan in 1975. De totale vangst met inbegrip van de buitenlandse schepen, liep echter op tot 500 duizend ton ! Men heeft nu betracht de totale toegelaten kwota tot de helft, zijnde 250 duizend ton, te herleiden.

DE E.E.G. - VAARTUIGEN

De E.E.G.-vaartuigen vallen niet onder deze Britse wetgeving, maar deze vaartuigen moeten buiten de 6 of de 12 mijl blijven en voor deze vaartuigen geldt de beperking dat ze niet meer mogen wegvissen dan in dezelfde overeenkomende periode van 1976. Britse vaartuigen mogen wel binnen de 6 mijl op de makreel gaan vissen maar de aanvoer wordt ten zeerste geremd door hierboven weergegeven wetgeving op de makreel.

Heist uit onze kinderjaren 3

Opgedragen aan mijn beste vrienden Kamiel van Foksens en Tuurtje Huisseune en ter ere van de laatste Burgemeester van Heist Jan B. de Gheldere. De enige in Heist geboren en door Heistenaars verkozen Burgemeester in onze jaren.

Destijds was de Oude Kerkstraat maar een paar meter breed; oude slechte kasseistenen waren gelegd vanaf de rampe van de boulevard tot aan d'hofstee v. Louis d'Hondt. De verlenging tot aan de Ramskappellestraat was gewoon aardeweg zoals de zijkant van de kasseienweg tot aan de huizen. Als je van de boulevardrampe afdaalde kwam je enkele huisjes tegen en daar woonden de familie Demuyck (drie kilos patatjes), wier dochter later trouwde met Fons van Kafjaks (Vantorre), dan Lowyckx en de Stille Overmeire; daarnaast was de school van de Broeders Xaverianen; de frères zegden wij. Dat was de zogezegde franstalige school, waar vele kinderen van de burgerij uit Heist en Knokke, de lessen volgden.

Naast boer D'Hondt waren er weiden. Aan de overkant van de slijkstraat woonden o.a. wed. Debakker, Bertha Mot, Richard van Piussen (Ackx), Verze Prut (Meyers), Leentje D'Hoore, in het café van de hoek Louis van Piekereulens (Ghezelle) en verder hadden wij nog de Keunekoentens.

De St.-Antoniusstraat begon met Dezutter en Mietje van den Oosten (Martony), Georges Prut (Meyers), Louis van den loten honds (Savels), den arduinkapper Borghaer, Fons van Cieskens (Martony), Lies Pitte, Ameye Maurice, Slabbinck, de Preute (Vandepitte), Pol Mille - Lothair Vandenbosseschrinwerkerij en wasserij Lapeire, wed. Vermeersch, Cissen David, Gisten Vlietinck en Vandenabeele (Hotel Ma Campagne).

De Kerkstraat was bewoond door : Leopold Lapeire, Pol Meyers, Josef Huyghe, het weeuwte van den hoek, Paster Masschelein, Hotel Troffaes (nu Rerum Novarum), de dochters Vermeire Staf Ghezelle, de smisse Elias wiens zoon Jozef (Knots) mijn schoolmaat was, de schilders Ghevaert, de Taksenbur, de cinema Moderne, café «Mon Patat», wed. en Jantje Dekkers, de schoenmaker Polletje Edelinck, de tabakwinkel en Café Staf Rotsaert, Cisseco Deneve (Vlietinck), Jeltje Bulcke, Constant Vanhove, Miel Gheyle, de «Tap», het kakschooltje, de nonnenschool franse afdeling en op de hoek het café «Gutepa» (Gusten Vantorre). Aan de overkant van de straat (pare nummers) de bakkerij van Kobakkers (Baervoets), Metje Cattoor wed. Slabbinck, Constant (Neuze) Vlietinck, Kromme Cissen (Brouckaert), de melkwinkel Zwaenepoel, bakker Jules Crombrugge, Louis Driessens de glasmaker, Cleemputens, Juust Goetinck schilderwinkel, beenhouwerij Verhoest, tapisserie Peeters (Puddebil-le), Café de Muizetjes wed. Jonckheere en dochters, Louis Vantorre (de Grauwen), Boertje Jaegers, bakkerij, Vandeputte, de gendarmerie, «Pekpots», Hotel St.-Antoine (wed. Jules Van Menen). Hotel

Maes (nu Mutualisten Hotel), schoenmaker Lange Jules Roose, Pol Ghezelle (schele Pol), Pol Ackx (pol van Gomtjes), Charles van nans (Helsmoortel), kleermaker, coiffeur en wasserij Jan Bulcke, Portee de kommissionaire, Sterckx, wasserij Lelieus, Pier Tieste, Natte Janssens, Kromme Meille (Dobelaere) en de kinderen van Kooje van Djuuls, Jantje Blek-L. Witesaele, Lies Vandenbroele en Octaaf Debakker met de Bruselette.

Wetenswaardigheden : het huidige Heldenplein noemde vroeger de Statieplaats en daar stond het sierlijke kursaalgebouw. Het werd uitgebaat als hotel le rang met een speelzaal eraan verbonden nl. de Ratskelder. De uitbater van dit prachtig hotel was de familie Herreboudt, waarvan de afstammelingen thans het «Brugsch Handelsblad» uitgeven en beheren.

Voor 1914 en in 1919 was de badplaats gelegen tussen het Paalhoofd en het Ruzeluthoofd; te Heist zegt men «hoofd» in plaats van golfbreker. De kabiënen stonden tussen het Ruzeluthoofd, het Sauveurshoofd en het Paalhoofd. De tenten hadden als standplaats ten Oosten het Ruzeluthoofd en ten Westen het Paalhoofd tot aan het Kelhoofd. Het Kelhoofd is gelegen voorbij het Iweinsplein, het Paalhoofd rechtover het Hotel du Phare, het Sauveurshoofd rechtover het vroeger Hotel Lion d'Or (thans Home Roger Ryckeman). Op de zeedijk stonden drie badkantoren waar de vreemdelingen kaartjes konden kopen om te gaan baden; om te baden moest men immers betalen. Langs de phare in de as van het Sauveurshoofd stond 's zomers de reddersbarak, met daarvoor de reddingsboten. Toen lag het zand zo hoog dat wij als kleine gasten van op de zeedijk op het strand konden springen.

Gedurende de oorlog 1914-18 was het zand van de badplaats volledig weggezogen, zodat in het voorjaar 1919 met een treintje zand moest worden aangevoerd herkomstig van tussen Heist en Duinbergen. Het had niet veel baat want weldra moest de badplaats verplaatst worden naar de inham alwaar nu nog steeds de kabiënen en tenten worden opgesteld.

Wie kent er nog Leon Van Dierendonck's buiten : Leon van Stien van Brozens, Leon van Kromme Maries, Leon van Kokkers en Leon van Klutsens (Kapul) en Joseph Vandierendonck's buiten : «Rover-tje», Tjeppen van de Brugschens, Jsef van Meille Kokkers en Sje van Naantjes ?

Herinnering : nota's of mededelingen worden gaarne ingewacht bij gewezen schepen Joseph De Groote - Louagie, Heldenplein, voorzitter.

Marcel van Kokkers.

VIS ETEN IS VERANTWOORD ETEN

EEN NIEUW INTERNAAT VOOR ZEEVAARTSCHOOL VAN OOSTENDE

Twee beelden van de plechtige inwijding van het nieuwe gebouw. Boven knipt Kabinetsadviseur Vanden Bosch het klassieke lint. Onder de prachtige nieuwe gebouwen.

Voor wie regelmatig naar Oostende stad rijdt, is het een gewoonte eens tussen de twee de Smet de Naeyerbruggen gekomen, een oogopslagje te werpen op de Zeemachtafdeling of in het Noordelijkst afgelegen hoekje, onze Zeevaartschool, die gelijk weggestoken is op het enig stukje vrije havengrond welke men er vóór de oorlog ter beschikking had.

Vrijdagnamiddag heeft zich daar om 16 uur in alle eenvoud, een belangrijke gebeurtenis voorgedaan, welke zo maar aan de aandacht van onze bevolking van de kust niet mocht of kon ontsnappen, zodat we als mens steeds in contact met al wat zeevarenden en hun onderrichters betreft, er graag heen togen om die vernieuwing, of liever uitbreiding van dichtbij te bekijken.

De Zeevaartschool te Oostende loopt immers te weinig in de kijker en er schijnt vanwege het publiek te weinig aandacht aan besteed. Nochtans is de Zeevaart een van de weinige jobs welke een groot tekort aan officieren en personeel daarstellen op een ogenblik dat er een wereldkrisis aan betrekkingen bestaat.

Er zijn 160 jongens ingeschreven, waarvan 30 kleurlingen. En er staan nog 130 leerlingen te wachten om ingeschreven te worden.

Het was Ct. Directeur Loze die talrijke genodigden uit de maritieme en burgerlijke wereld ontving onder wie we bemerkten, de heer Marcel Vanden Bosch, kabinets-adviseur, de minister van Verkeer vertegenwoordigend, de heer Faes, kabinets-adviseur van de Min. van Openbare Werken, Dr. Gen. Van Craeynest, ere-admiraal Robijns, directeur Van Mieghem van de Belg Redersvereniging, Dir. Generaal Muyltermans, hoofdingenieur dir. Brabant van de RTT, kapitein Roger Ghys, voorzitter van het Belg. Zeemanscollege, Kpt. Westerlinck van de Zeevaartschool te Antwerpen, de directeurs der Visserijscholen, havenkapitein Ghys, Tenslotte d.d. burgemeester-volksvertegenwoordiger A. Laridon, die de stad Oostende vertegenwoordigde en talrijke genodigden uit de maritieme wereld.

Na de velen die aan de nieuwbouw van dit prachtig internaat hadden meegewerkt, bedankt te hebben, wees Ct. Loze op de nieuwe methoden ter verbetering van het leefmilieu der studenten in voege gebracht en op de normen welke bestaan om als interne student aanvaard te worden, daar op 160 studenten er slechts 84 intern kunnen zijn.

Hierbij wordt rekening gehouden met de sociale toestand van elke student en hun ouders, hun woonplaats, enz...

Noodgedwongen moet een klein aantal studenten ergens in stad wonen en heerst in de school zelf een welbepaalde discipline. De internen

betalen er 125 fr. daags voor logies en drie maaltijden. De externen kunnen voor 45 fr. middagmalen en voor 35 fr. souperen.

Tot nu toe beschikte men slechts over twee slaapzalen voor eerstejaars studenten met een totale capaciteit van 60 bedden. Ombouwing had plaats, zodat een radicale hervorming, zowel voor de klassen als het interne verblijf, een grote verbetering daarstelt.

(Vervolg blz. 4)

De prominenten die tegenwoordig waren op de plechtigheid.

HOUDBAARHEID VAN KABELJAUW

Heeft chloreren van waswater invloed op houdbaarheid?

Door de heer W. Vyncke van de werkgroep „Behandeling Vis” werd hieromtrent een kleine studie gemaakt welke tot de volgende conclusie heeft geleid.

Het toevoegen van 50 ppm actief chloor aan het water waarmede kabeljauw en schol gedurende 1 min. in een roterende wasmachine werden gewassen, veroorzaakte geen verlenging van houdbaarheid van de vis en is dan ook voor dit doel als nutteloos te beschouwen.

Uit proefnemingen is gebleken dat het wassen van kabeljauw en schol met een trommelwasmachine een verlenging van houdbaarheid van 1 à 2 dagen gaf. De vraag kan worden gesteld of deze relatief geringe toename van de houdbaarheid door het toevoegen van een ontsmettingsmiddel niet kon worden verlengd.

Het is immers zo dat de bederfbacteriën zich na de vangst aan het buitenoppervlak van de vis (huid, kieuwen) bevinden en van daaruit later in het visvlees binnendringen.

Chloor is het meest gebruikte ontsmettingsmiddel en wordt meestal onder de vorm van hypochloriet (javelwater) aangewend; het is een zeer doeltreffend en goedkoop desinfectans. Het kan manueel of door middel van een centrale chlooreeninstallatie worden toegediend. Dit laatste systeem wordt in voedingsmiddelenbedrijven meer en meer toegepast.

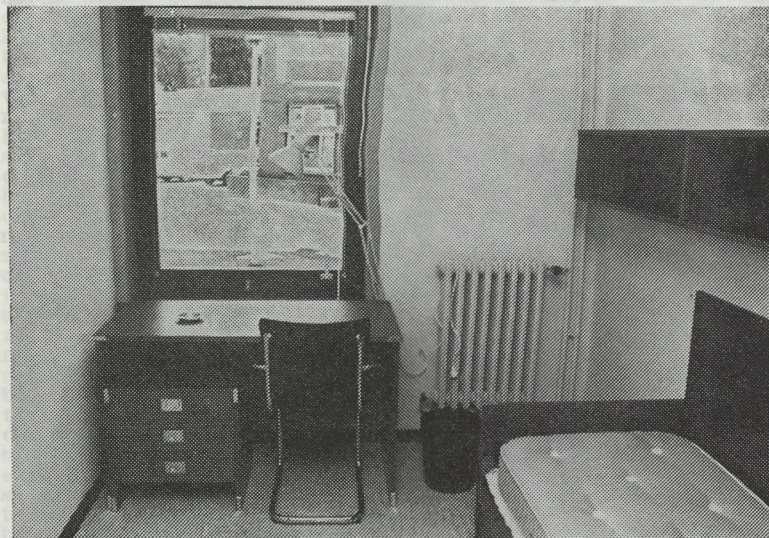
Chloor vertoont evenwel het nadeel door organische stoffen (bv. slijm, bloed) vlug te worden gedesactiveerd. De sterkte van de oplossing dient dan ook aan de aard en de bevuilingsgraad van de te reinigen oppervlakten te worden aangepast.

(Vervolg van blz. 3)

Na dit kort overzicht werd het woord genomen door de heer Vanden Bosch namens de minister en werd door hem hulde gebracht aan Ct. Loze en zijn personeel voor de wijze waarop zij de opgang van de school bewerken en wel in zoverre dat tientallen leerlingen wachten om er aangenomen te worden. Op een ogenblik dat ons land met een crisis zonder voorgaande te kampen heeft, zei hij, kan gezegd dat al wie de Zeevaarschool verlaat „onmiddellijk op schepen plaats kan vinden. Hij sloot zijn korte maar zakelijke rede, de overtuiging toegedaan zijnde, dat in het kader van ons land, ons maritiem leven een meer en meer belangrijke plaats inneemt, wat slechts verheugend kan genoemd worden.

Na deze korte toespraken, had een rondgang plaats in de nieuwe lokalen, waarvan mag gezegd dat deze uitbreiding een enorme verbetering daarstelt voor leerlingen en personeel, wat ons slechts kan verheugen en waarvoor Ct. Loze en zijn personeel onze hartelijke gelukwensen verdienen.

P. Vandenberghe

Zo zien de nette en functionele kamers van de internen er uit.

Over het nut van chloor om de houdbaarheid van de vis te verlengen, zijn de meningen verdeeld. Hierbij valt op te merken dat de proefnemingen die hierop betrekking hebben niet recent zijn.

Hjorth-Hansen en Bakken stelden een gunstig effect vast door spoelen van haai-achtigen in water met 500 ppm vrij chloor. Linda en Slavin gebruikten 50-60 ppm toegevoegd aan zeewater en stelden eveneens een verbetering in kwaliteit vast bij kabeljauwachtigen. Castell noteerde geen verbetering in houdbaarheid van kabeljauwfilets na toevoeging van 200 ppm chloor. Boven deze concentratie werden smaakafwijkingen vastgesteld. Mac Callum et al. rapporteerden analoge resultaten met gehele kabeljauw die in 100 ppm chloor werd gewassen. Ook Duitse en Zuid-Afrikaanse proefnemingen gaven weinig overtuigende resultaten.

De door de bovenvermelde auteurs weergegeven resultaten werden evenwel met pas gevangen vis bekomen, zodat eventueel gunstiger resultaten met vis die enkele dagen ouder is en een hogere kiembelasting vertoont kunnen worden bereikt.

Ten einde een beter inzicht in deze toestand te verkrijgen en tevens als aanvulling van de vorige wasproeven, werd besloten een reeks proeven met 50 ppm vrij chloor op schol en kabeljauw uit te voeren.

EXPERIMENTELE GEGEVENS

De proefnemingen werden met een trommelwasmachine uitgevoerd. De wasduur bedroeg 1 min., respectievelijk in gewoon en in gechloreerd water.

Een commerciële hypochlorietoplossing werd gebruikt. Het vrij chloorgehalte hiervan werd jodometrisch bepaald; een concentratie van 50 ppm werd aan het waswater toegevoegd. De proeven werden vijfmaal op verschillende tijdstippen herhaald.

RESULTATEN EN DISKUSSIE

Noch de organoleptische keuring, noch de bakteriologische en chemische testen gaven een verschil in houdbaarheid aan tussen beide behandelingswijzen, en dit zowel voor kabeljauw als voor schol.

Aangezien na het wassen 40 à 50% van het oorspronkelijk vrij chloorgehalte in het gebruikte water overbleef, werd besloten geen hogere concentraties uit te testen. Er kan verder worden opgeworpen dat de contactduur (1 min.) vrij kort was om een doeltreffende ontsmetting te bekomen. Er dient echter niet uit het oog verloren te worden dat de vis na het wassen met chloorwater onmiddellijk in ijs werd verpakt, zodat de effectieve contactduur duidelijk langer was daar een hoeveelheid waswater zich nog aan de oppervlakte van de vis bevond.

Er kan dan ook worden besloten dat het toevoegen van chloor aan het waswater geen nut heeft om de houdbaarheid van de vis te verlengen. Dit betekent evenwel niet dat het chloreren van het water gebruikt voor algemene doeleinden in de visbewerkende en -verwerkende bedrijven moet worden afgeraden. Integendeel, het toevoegen van 25-50 ppm actief chloor (bv. via een centraal doseerapparaat) verhoogt het reinigend effect van het water en vergemakkelijkt het verwijderen van het slijm en organisch materiaal. Het is tenslotte een goede ontgeurder en houdt de bacteriële belasting van de oppervlakten waarmede vis in contact gekomen is, laag.

**REDERS
LEEST UW
VAKBLAD**

TE KOOP

Een VISSERSVAARTUIG in 1958 gebouwd op de gekende scheepswerf Deweert, hebbende een bruto ton van 74,57 en voorzien van een Caterpillar van 370 PK in gebruik genomen in november 1973.

Voor voorwaarden zich wenden bureel blad nr 4705N

(4705N-8036v)

De vismeelindustrie in Noorwegen

Noorwegen gaf volgende inlichtingen vrij met betrekking tot de vismeelindustrie. De cijfers zijn vooral leerrijk met betrekking tot het belang van deze industrie voor de Noorse werkverschaffing en voor de Noorse uitvoer.

ENKELE CIJFERS

In het voorbij jaar leverden de Noorse vismeelfabrieken meer dan 450 duizend ton vismeel en zowat 240 duizend ton visolie. Of in andere cijfers meer dan 450 miljoen kgr. vismeel en 240 miljoen liter visolie! In waarde komt dit overeen, voor beiden samen, met bijna 8 miljard B.F.! Voor de verwerking heeft men natuurlijk een veelvoud aan rauw materiaal nodig. Waar men vroeger vooral jonge haring en horsmakreel, smelt en blauwe wijting voor de verwerking gebruikte, heeft de industriële visserij zich nu bepaald georiënteerd op de capelin. Deze kleine vis werd vroeger niet gevangen behalve dan in Japan, waar men toch een bepaalde hoeveelheid verbruikt. De capelin wordt vooral in het hoge Noorden en in de Barentssee gevangen. In 1976 was de Noorse aanvoer aan capelin bijna 2 miljoen ton (2 miljard kgr.!) op een totale aanvoer van vis in Noorwegen van iets meer dan 3 miljoen ton. De Noren beginnen echter concurrentie te krijgen in de vangst op capelin door de Russen die zich op de vangst hiervan meer en meer beginnen toe te leggen.

Praktisch is de totale vismeel en de visolie voor de uitvoer bestemd. De vismeel voor dierenvoeding en de visolie voor de fabricatie van kunstbater.

HET BELANG VAN VISMEEL VOOR MENSELIJKE VOEDING

Gezien de voedselschaarste in bepaalde delen van de wereld en het tekort aan proteïnen heeft een onderzoekskommissie van de Noorse vismeelindustrie medegewerkt om een gekoncentreerd eiwit uit vis te produceren voor menselijk verbruik. Men heeft 2 types ontwikkeld waarvan één type de smaak en de geur van vis behoudt. Het andere type is op deze geur en smaak genutraliseerd. De productie van vismeel in Noorwegen zou voldoende zijn om in de eiwitbehoefte van naar schatting 70 miljoen mensen per jaar te voldoen, gezien vismeel ongeveer 70 % telt aan eiwit. Het type voor menselijk verbruik zou kunnen toegevoegd worden bij koolhydraten. Men heeft in samenwerking met de Wereldvoedsel- en landbouworganisatie grote hoeveelheden naar Afrika en Azië gestuurd waar men zal trachten het verbruik hiervan aan te passen aan de eetgewoonten van bevolkingen in hongersnood.

DE MARKTPRIJZEN

De prijzen voor vismeel en visolie zijn altijd sterk veranderlijk geweest, al naar gelang van de produktie door bepaalde landen zoals Peru, die de eerste wereldproducent is. Nu krijgt men echter mededinging vanwege de sojabonen en soja-olie, zodat de marktprijs hieronder lijdt. De laatste inlichtingen over de voorzieningen in Peru zijn echter eerder ongunstige zodat de tijdelijke achteruitgang van de wereldmarktprijs binnen afzienbare tijd wel zal opgevangen worden door de te kleine Peruvangsten (op de anchovis). Op de wereldmarkt wordt jaarlijks van 2 tot 3 miljoen vismeel verhandeld. Hiervan levert Noorwegen meer dan 400 duizend ton zodat dit land een aanzienlijke producent is (de tweede na Peru). De totale wereldproductie aan visolie is 610 duizend ton waarvan Noorwegen alleen reeds meer dan 200 duizend ton produceert.

BESCHOUWINGEN

Het is duidelijk dat Noorwegen in zijn bericht over de vismeelproduktie, zoveel mogelijk het akcent legt op het belang van deze produktie voor de eiwitvoorziening en aan de kritiek op de industriële visserij zo goed als het kan voorbijgaat. In Noorwegen heeft zich niet alleen een industriële visserij ontwikkeld, en een verwerkingsindustrie, namelijk de vismeelfabrieken, maar eveneens een kleinindustrie die de machines en werktuigen levert voor deze fabrieken. Er zijn zelfs complete vismeelfabrieken aan Zuid-Amerika, Afrika en Azië geleverd. We kunnen dus gerust aannemen dat Noorwegen de industriële visserij zal beschermen. Wat zal er echter gebeuren als men ook de «capelin» die nu fungeert als basis materiaal, volledig zal uitgedund hebben? Vergeten we inderdaad niet dat het vooral de Noorde industriële visserij is die de Noorse, IJslandse en Noordzeeharing uitgemeerd heeft en dat deze visserij altijd bereid is omdat met eender welke vissoort te herhalen voor het onmiddellijk gewin. Nu heet het dat de capelin van geen tel is voor het menselijk verbruik, maar misschien is deze vissoort wel van belang als voedsel voor andere vissoorten?

Noorwegen heeft zich, met zijn industriële visserij en zijn vismeelfabrieken in de ogen van velen gekompromiteerd en het zoekt zich nu te verrechtvaardigen. De story dat grote hoeveelheden gekoncentreerd eiwit naar hongerende landen gestuurd werden is gevoelig opgedreven en we kunnen gemakkelijk besluiten dat de Noorse produktie aan vismeel voor praktisch de totale produktie voor vismeelvoeder dient.

Nederlandse uitvoer van vis liep sterk terug

Het was zeker te voorzien, dat de uitvoer van Nederlandse visprodukten sterk zou teruglopen, vermits heel wat vissersvaartuigen in de laatste tijd uitgesaneerd werden en onder meer de haringvloot meer in de haven lag dan in zee.

Voor juli 1977 alleen reeds, is de uitvoer van visprodukten naar het buitenland teruggevallen van 12,6 duizend ton tot 9,1 duizend ton, hetgeen procentsgewijs bijna 28% uitmaakt. In waarde uitgedrukt, liep de uitvoer terug van 700 miljoen B.fr. tot 550 miljoen B.fr. hetzij iets meer dan 21% en dit over de maand juli 1977 alleen, tegenover de overeenstemmende maand in 1976.

De uitvoer van gezouten en van verse haring liep in deze maand terug van telkens ongeveer 100 ton. Bij de zeevis was het terugvallen nog groter, namelijk van 7300 ton in 1976 tegen slechts 4.520 ton in 1977, hetzij 38% ! Bij de uitvoer van garnalen zakten de desbetreffende uitvoercijfers van 500 ton ongepeld tot 170 ton en de gepelde van 315 ton tot 180 ton. Voor de

garnalen moet dit echter wel ergens aan andere omstandigheden te wijten zijn, vermits deze kustvloot toch niet zo bepaald door saneringsmaatregelen getroffen werd. Wel werd er een vergunningssysteem ingevoerd voor de garnaalvaartuigen.

Wat nu het gezamenlijk verlies van de Nederlandse vloot betreft, stipt men aan, dat in 1976 (de cijfers over 1976 zijn nog niet beschikbaar) toch minder verlies werd geleden dan in 1971. Voor de garnaalvisserij was er in 1975 winst maar in 1976 verlies. Dat had ook wel iets te maken met de grote invoer uit Duitsland en ook met het systeem van de doordraaijerij.

In 1976 was het totaal verlies van de kleine visserij iets meer dan 200 miljoen B.fr. Ook de grote zeevisserij leed een verlies in 1976, nl. 130 miljoen B.fr. tegenover 200 miljoen B.fr. in 1975. Hier liep het verlies dus terug. Deze verliezen komen dus overeen met een bedrag aan eigen kapitaal die de rederijen moesten bijpassen en met eventuele leningen.

De bewaarkapaciteit van voorverpakte schol

Door H. DEVRIENDT en D. DECLERCK

Deze heren van het Rijksstation hebben een onderzoek ingesteld naar de bewaarkapaciteit van voorverpakte schol.

Hun bevindingen en raadgevingen geven we hieronder weer.

Voorverpakte gehele en gefileerde schol werden gedurende 4 dagen bewaard onder verschillende koelcondities en onder gesimuleerde verkoopomstandigheden, nl. doorlopend 1° C. Dagelijks werd het bederfpatroon voor iedere temperatuur bepaald aan de hand van een organoleptische beoordeling en van chemische en microbiologische laboratoriumtesten.

De resultaten toonden aan dat de voorverpakte schol 4 dagen houdbaar blijft bij een koeling van 4° C. De koeltoonbanktemperatuur van 8° C bleek in bacteriologisch opzicht en vooral bij filets niet te voldoen. De ontwikkeling van de coliachtige contaminanten kon bij deze temperatuur onvoldoende worden afgeremd.

In de praktijk weet men dat schol meestal langer houdbaar is dan kabeljauw. Dit komt door de vastere structuur van de vissoorten zoals schol en tong tegenover de losse structuur van o.a. kabeljauw en schelvis. De lossere structuur, die het gevolg is van een lager bindweefselgehalte, bespoedigt het bederf. Het binnendringen van bacteriën en/of hun enzymen worden erdoor vergemakkelijkt. De kwaliteitsvermindering van de voorverpakte schol werd bij voorkeur organoleptisch vastgesteld. De bacteriële bederfwerking werd verder, in objectieve zin, gevolgd aan de hand van chemische en bacteriologische laboratoriumtesten.

Na onderzoeken van verschillende aard, is men tot het volgende besluit gekomen.

Beneden een toonbanktemperatuur van 4° C bleef de gehele en gefileerde voorverpakte schol ruim 4 dagen voor consumptie geschikt. De noodzakelijkheid van een streng doorgevoerde ononderbroken koeling beneden 4° C in het verkooplokaal was duidelijk. Enerzijds werd bij deze temperatuur de bewaarkapaciteit van de filets gereduceerd en anderzijds kon de aangroei van de niet te vermijden secundaire contaminatie door het filteren onvoldoende worden beperkt, zelfs uitgaande van zeer verse schol.

Van de kwaliteitsbepalingen uit dit werk was vnl. de keuring van de „smaak gekookt” bruikbaar ter vaststelling van de initiale versheidsgraad van schol. Evenals de organoleptische keuring gaven de chemische testen TVB en TVZ een duidelijk beeld van de bewaarkapaciteit in functie van de 3 opslagtemperaturen. Anderzijds was de telling van het totaal aantal bacteriën (inkubatietemperatuur 20° en 37° C) een goede maatstaf voor de hygiënische kwaliteit, doch in veel mindere mate voor het eigenlijk visbederf.

KORTE BERICHTEN

Engeland

TWEE NIEUWE BRITSE 31-METER TREILERS: 47 MILJOEN B.F.!

Van de Killybegs-scheepswerven werden verleden week twee midenslagtreilers van 31 meter lang te water gelaten, voorzien van het modernste apparatuur en modernste vistuig. Beide vaartuigen zullen elk 47 miljoen B. fr. kosten, volledig uitgerust!

De scheepswerf kreeg ondertussen een nieuw order voor 2 zelfde vaartuigen. Het is duidelijk dat één enkele man deze kapitalen niet meer aankan.

MEERBOEIEN VAN KREEFTENFUIKEN EEN HINDER VOOR REDDINGSBOTEN

Bij onze Britse overbuur zijn er op verscheidene plaatsen klachten uitgegaan van reddingsdiensten die gehinderd worden in het uitvaren door de talrijke merkbouwen van vissers met kreeftenfuiken.

Aanleiding tot deze klachten was een hinderlijke redding en moeilijke doorgang in de nauwe zeestraat ter hoogte van Redcar. Het betrokken departement werd verzocht een onderzoek in te stellen.

Schotland

OPSLEPINGSCHADE TER HOOGTE VAN SHETLAND

Toen de Shetlandse sleepboot «Captain Craig» in tamelijk ruw weder brand aan boord kreeg en daarbij zijn sleep verloor, een barge van ruim 100 meter lengte, gaf dit aanleiding tot heel wat ongevallen. Een SOS uitgezonden door de sleepboot, bracht verscheidene schepen ter plaatse, waaronder de diepzeetreibers St Gerontius van 659 Brt uit Hull en de Seaforth Challenger en de reddingsboot uit Lerwick. Bij het trachten op sleeptouw nemen van de barge, werd de Seaforth Challenger aan de boeg beschadigd en kreeg daarbij een sleep-tros in de schroef. De St Gerontius die eveneens probeerde de barge in sleep te nemen, werd mid-scheeps zwaar beschadigd, terwijl de reddingsboot haar relingen zag ingedruwd. Dit gebeurde door de zware zeeën.

De diepzeetreibers Gerontius kwam terug van de visvangst op het Boreneiland en na zijn lading gelost te hebben te Hull, namelijk zowat 1700 van onze bennen vis voor een

waarde van 2,9 miljoen BF is het vaartuig naar een werf gesleept voor herstellingen waardoor het minstens voor een periode van zes weken voor visserij zal uitvallen.

GOED SCHOTS ZALMJAAR

Over het algemeen is het een goed zalmjaar. Vooral de zalmvissers van Whitby kregen één van de beste zalmseizoenen in mensen-geheugen. Tot 200 vissen werden gevangen per boot één enkele dag en dit amper 10 mijl uit de kust. Ook veel jonge zalm werd gevangen, hetgeen eveneens op een goed volgend seizoen doet verhoppen.

Ierland

VERMINDERDE ZALMvangst ROND DE IERSE KUSTEN

In tegenstelling met de goede vangsten rond de Schotse kusten, is de zalmvangst omheen de Connemara-kust en van Hags Head tot de Aran-Eilanden en ook langs de Oostkust, gevoelig teruggefallen. In sommige gebieden zoals de Calway, zijn de vangsten teruggevalen tot 50 t.h. tegenover het vorig jaar. Dit is vooral te wijten aan de drijfnetvisvangst en meer nog aan de stropersochten van vissers die niet over een vergunning beschikken. Een officier van de beschermingsdienst zegde daarbij dat de stropers zelfs agressief begonnen te worden en dat schoten van uit andere boten op het patrouillevaartuig gelost werden toen dit schip de netten van één der stropers aansloeg. Er is veel te weinig controle op het stropen omdat men niet over voldoende beschermingsvaartuigen beschikt, gezien de vermenigvuldiging der opdrachten in een uitgestrekte 200 mijlszone. Volgens de biologen zou men de zalmvisserij met drijfnetten totaal moeten verbieden en dus geen vergunningen hiervoor meer uitreiken, ook al zijn deze vergunningen beperkt in aantal.

NOORD-IERLAND (BRITS) WENST MEER HARING- VERGUNNINGEN

Zoals we vroeger mededeelden, werden voor de visserij op de Manxharing uitgereikt aan de totale Britse en Ierse visserij slechts 100 vergunningen.

Gezien de Ierse Republiek 24 vergunningen niet opgenomen heeft, wensen de Noord-Ieren (Brits gedeelte) dat deze vergunningen ook aan hen zouden toekomen.

Het is inderdaad zo, dat verscheidene vissersvaartuigen uit het ge-

bied van Ulster geen vergunning kregen omdat ze niet konden aantonen, dat zij de laatste twee jaar de gewone haringvisserij bedreven. Aldus werden haringvissers, die om één of andere redenen, het laatste jaar niet op haring visten, ofwel het voorlaatste jaar schrikelden, ook al hebben zij een lange haringtraditie er op zitten, eenvoudig geweerd. Het gebeurde eveneens dat één van de partners van koppelvissers, door bepaalde omstandigheden geweerd werd, zodat zijn maat nu in de penarie zit.

Eén en ander heeft natuurlijk aanleiding gegeven tot heel wat protesten en bezwaren en nu wensen de Noord-Ierse Britten de vergunningen die door de Ierse Republiek niet werden opgenomen onder hen te zien verdelen. Heel wat traditionele haringvissers die door het vergunningssysteem niet aan hun trekken kunnen komen en met al hun speciaal vistuig zitten dat nog niet eens water heeft gezien, zouden hierdoor uit de nood kunnen geholpen worden. Anderzijds heeft men reeds de dagelijks toegestane hoeveelheid per bemanningslid voor de Manxharing van 500 kg tot 1000 kg. moeten opvoeren, deels door de gunstige vangsten, deels door het feit dat de beperking tot 500 kg. geen renderende uitbating toeliet. Alhoewel de minister van Staat, Edward Bishop toef gaf dat men geblunderd had door slechts 100 vergunningen toe te kennen werd er toch niet veel hoop aan de betrokken kringen gelaten.

Noorwegen

ENKELE NOORSE VIS- EN VERDIENSTENCIJFERS

Over 1976 spreekt men in Noorwegen over rekordcijfers zowel wat de aanvoertonnage als de verdiensten van de vissers zelf betreft.

In 1976 werd door de Noren meer dan 3 miljoen ton vis aangevoerd! De Noorse statistieken leren daarbij dat het gemiddelde inkomen van een visser op kabeljauwvangst rond de 570 duizend B. Fr. in het jaar draaide en het gemiddeld inkomen van een visser in de industriële visserij tot 750 duizend B. Fr. ! dit laatste vooral door de overvloedige vangst van de zogenaamde Norse apelin of Lodde. Praktisch in alle visserijen ging het inkomen van de visser de hoogte in, behalve voor diegenen in de faktorijvisserij en verre visserij.

Nochtans geraakten ook deze vissers aan en jaarlijks gemiddeld inkomen van 630 duizend B. Fr. We spreken hier wel over gemiddelde inkomens want het is duidelijk dat deze van vaartuig tot vaartuig naar gelang de inzet het gebruikte vistuig en de visplaatsen. Er zijn dus vissers die onder dit gemiddelde vallen maar er zijn er dan evenveel die er boven zijn. Deze cijfers wijzen in ieder geval op het belang van de visserij voor Noorwegen.

DENEMARKEN

DEENSE VISSERS GEKANT TEGEN VERLENGING HARINGSTOP

De Deense kustvisserij heeft bij de regering stappen aangewend om onder geen enkel geval het door de EEG uitgevaardigd verbod op het vissen van haring dat op 30 september eerstkomende afloopt, te verlengen.

Zoals men weet was het Groot-Brittannië die in zijn 200 mijlszone tot het einde van het jaar een verbod van het vissen op haring had uitgevaardigd. Dit verbod werd niderhand opgevangen door de EEG-kommissie die een voorlopig vangstverbod uitgevaardigde tot 30 september. Men zal zich dus binnen heel kort te Brussel moeten beraden over de verlenging van deze maatregel, zoniet zou de haringvisserij theoretisch vanaf 1 oktober vrij worden, te nminste als Groot-Brittannië intussen niet een algemene verbodsmaatregel zou opleggen.

Volgens de Denen vereist de toestand in de haringverwerkingsbedrijven dringend dat er terug zou op haring mogen gevestigd worden. Nu reeds heeft de Deense minister van visserij de heer Svend Jacobsen een ruilovereenkomst te Moskou getroffen om vis te betrekken uit Rusland die dan na verwerking terug naar dit land zou verstuurd worden. Hiermede gepaard gaande, zouden dan in de sektor van de scheepsbouw en van de scheepsuitrusting onderlinge handelsbetrekkingen tussen beide voornoemde landen opgezet worden.

Wat nu de afschaffing van het verbod op de haringvisserij betreft, menen we dat de Denen geen kans zullen krijgen, zelfs niet met een veto omdat Groot-Brittannië dan zeker, op basis van het Verdrag van Den Haag, eigen beschermingsmaatregelen zou uitvaardigen die, gezien deze ook voor de eigen visserij van toepassing zou zijn, geen diskriminerend karakter zou hebben.

VIS ETEN IS VERANTWOORD ETEN

Frankrijk

VROEGER DACHT MEN DE ZEE ONUITPUTTELIJK AAN VIS

Dit is niet alleen vroeger de mening geweest van de vele biologen omdat de zee zo oneindig groot is, maar dat was ook de mening van «Jean Recher» een man die vanaf zijn veertiende jaar vanuit Fécamps op de diepzeetruimers vaarde en later een succesrijke kapitein werd op deze vaartuigen. Hij schreef over zijn belevenissen een boek en daarin had hij het onder meer over de kabeljauwvangsten die toen verwezenlijkt werden.

Tekstueel schrijft hij onder meer dat men dagen lang over de brug niet kon marcheren vanwege de kabeljauwkuit en milt! Op inzicht gekomen zegt deze vroegere kapitein die er 40 jaar in de Verre-visserij opzitten heeft, dat men toen de kabeljauw uitgemoord heeft. Ook wij, Fransen hebben er schuld aan, zegt hij, maar de anderen waren nog in veel groter aantal. Deden wij niet mede maakte het geen verschil uit, dan deden de anderen het! Het is zowat hetzelfde doodbloedertje dat men nu gebruikt wanneer men sommigen wijst op de vangst van ondermaatse vis. Wat baat het dat wij het doen, de anderen zullen het niet laten. Intussen maakt men de stiel kapot! Moest men bv. de ondermaatse gevangen en aan land gebracht en verkochte tongetjes op een hoop leggen, tongetjes van 16 en meer in een kgr. dan zou men toch schrikken! Echt jammer dat dit kan gebeuren door mensen die er alle belang bij hebben dat het niet gebeurt!

FRANSE VISSERS TEGEN TOELATING VAN SPANJAARDEN IN DE GOLF VAN GASCONJE

De Spaanse tonijnvissers, die met aas op de tonijn vissen, gingen gewoonlijk hiervoor de ansjovis in de Golf van Gascogne gaan vangen. Gezien dit gebied in de Franse 200 mijlszone ligt en Spanje niet tot de E.E.G. behoort moesten de Spanjaarden, om op ansjovis te vissen een vergunning hebben. Frankrijk heeft deze vergunning ten voordele van de Spanjaarden te Brussel weten te bekomen met dien verstande dat slechts 50 Spaanse schepen maximaal in eens op de ansjovis mogen vissen en dan nog uitsluitend voor aas voor de tonijnvisserij. Noteren we dat vroeger rond de 400 Spaanse vissersvaartuigen in deze visserij bedrijvig waren zodat dit zeker voor deze vissers erge moeilijkheden oplevert. De Franse vissers zijn nu echter tegen het uitgeven van vergunningen voor de Spaanse schepen gekant en hebben aan de eigen Franse overheden en aan de E.E.G.-instanties te Brussel een schrijven gericht waarin zij hun verontwaardiging uitdrukken!

VINDINGRIJKE ZEEMAN, MAAR MEN MOET HET SIGNAAL VERSTAAN!

Een Bretoens vissersschip merkte dat men vergeten was water aan boord te doen. Hij keek een boekje na om te zien of men met één of ander signaal dit tekort aan boord kon signaleren om door een ander eventueel geholpen te worden. Niets vindende hing de schipper dan maar een ledige emmer in de mast, hetgeen moest dienst doen als zijnde een verzoek om water!

Met deze ledige emmer in de mast is het kleine vaartuig ten slotte „Saint-Héliér” een vissersplaatsje op het eiland „Jersey” binnen gevaaren waar hij tot eigen verwondering begrepen werd! Men moet er maar aan denken, maar dan langs beide kanten.

TERUG TWEE SPANJAARDEN OPGELEID IN FRANSE WATEREN

Vrijdag van vorige week werden terug twee Spaanse vissersschepen een dertig mijl uit de kust van de „Landes” op verboden visvangst gesnapt en opgebracht naar de haven van Bayonne. Deze vaartuigen waren niet in het bezit van een vergunning en werden dus beschouwd als stropers. De rederijen werden verzocht een waarborg van 300 duizend B. fr. te betalen vooraleer de vaartuigen de haven mochten verlaten. De vis- en sleepkuilen werden daarbij verbeurd verklaard.

Volgens de schippers zijn er meer dan 400 Spaanse vissersvaartuigen die gewoonlijk in de Golf van Gasconje kwamen vissen en de 50 vergunningen die de Franse regering heeft uitgereikt, zijn dus volstrekt onvoldoende. (het zijn geen vijftig vergunningen, maar er mogen slechts 50 Spaanse vaartuigen op hetzelfde ogenblik vissen). Er tekent zich zelfs een mentaliteit af onder de Spanjaarden om met een vloot van honderden vissersvaartuigen, allen zonder vergunning, in deze verboden wateren te komen vissen en een internationaal incident te zoeken. Deze vissers die van grootvader op vader en zoon ter plaatse visten, kunnen het niet nemen dat, wat zij sinds eeuwen als hun eigen werkterrein beschouwen, nu plots zou verboden zijn!

DE FRANSE STAATSSEKRETARIS CAVAILLE BIJ DE BASKISCHE VISSERS

Verleden week bezocht de Franse staatssecretaris van de Marine, de Baskische kust en meer in het bijzonder, de vissersplaatsen St.-Jean-de-Luz en Hendaye waar hij zich onderhield met de lokale overheden en de woordvoerders van de visserij. De besprekingen gingen vooral over de Spaanse aanwezigheid in de gemeenschapswateren, het gebruik van pelagische netten die sommige wensen verboden te zien en over de opstelling van een definitief E.E.G.-reglement op de visserij.

De Fransen wensen de Spanjaarden de eigen wateren te laten verbieden en gaan niet akkoord met de tijdelijke vergunning gegeven aan de Spaanse vissers om de ansjovis te vangen die moet dienen als aas voor de tonijnvissers.

De h. Cavaillé verdedigde deze beperkte vergunningen zowel in aantal als in tijd. Een verbod op de ansjovis houdt voor de Spanjaarden tevens het verlies van de tonijnvisserij in en dit is een onrechtvaardigheid. Verder moet men volgens de staatssecretaris te bruuske veranderingen vermijden. De Spanjaarden hebben heel oude historische rechten en zoals de Fransen beroep doen op de visserij in de kustwateren van Groot-Brittannië en Ierland met verwijzing naar hun historische rechten, is het zeer moeilijk dit aan de Spanjaarden dan te gaan ontzeggen. De vergelijking gaat wel niet volledig op, omdat de wateren rond Groot-Brittannië en Ierland tot de gemeenschap behoren waaronder Frankrijk, terwijl Spanje niet tot de gemeenschap behoort. Frankrijk zou dus in deze optiek gezien, dubbele rechten hebben, eerstens haar historische en tweedens als behorende tot de gemeenschap. Wel is het standpunt van de Cavaillé aanvaardbaar, waar hij zegt, dat het beter ware de visrechten van de Derde Landen in de gemeenschapswateren in de tijd te beperken om deze langzamerhand te laten uitdoven. De Baskische vissers kregen dus niet onmiddellijk het onderste uit de kan. Wel beloofde hij een strikter controle op het vergunningsstelsel en een herziening wat de aanwending van bepaalde vangstmethoden betreffen.

FRANSE INDUSTRIËLE VISSERIJ ZWAAR GETROFFEN

Te Boulogne wordt nu bevestigd dat 4 grote treilers op de industriële visserij zullen verdwijnen. De „Cap St.-Jacques” en de „Canché” worden aan Argentinië verkocht, terwijl de matrozen van de „Vierge-Marie” en de „Emilie-Joseph” reeds in beschikbaarheid gesteld werden. Dit feit heeft zich voordien reeds voorgedaan in de havens van La Rochelle, Concarneau en Lorient. Daarbij spreekt men nog van de voor de deur staande verkoop van nog andere treilers aan ontwikkelingslanden. Het gaat vooral over eenheden van de industriële en semi-industriële visserij. Waar het om industriële visserij gaat, menen we dat om het wegvallen in West-Europa van deze treilers niet zo getreurd moet worden. Het zijn deze vaartuigen die in feite de schuld zijn van de overbevissing, of anders en beter uitgedrukt, van de grote uitdunning van de stocks. Het is duidelijk dat er zonder de industriële visserij voldoende vis zou zijn voor de bestaande vissersvaartuigen die voor consumptiedoelinden in zee gaan, dit wat de ronde vissoorten en onder meer de haring betreft. Er was wel een zekere overbevissing vanwege de gewone vaartuigen vast te stellen op platvis, tong en schol, maar hier kunnen beperkingsmaatregelen en vooral een verhoging van de maaswijdte van de netten veel aan verhelpen.

In de gewone visserij is de toestand in de Franse visserij heel wat beter en er zou in feite minder gevreesd worden voor de toekomst, mochten er de onaanvaardbare eisen niet zijn vanwege de Britten en Ieren voor een eksklusieve zone. Het is, volgens een Franse woordvoerder, de enige reden waarom men in de kust- en middenslagvisserij het niet aandurfte om bepaalde schepen door meer modern uitgeruste en nieuwbouw te vervangen. Wel is het verbod op de haringvisserij zeker geen meevaller voor Boulogne en Normandië. Waar men hier eertijds

minstens 20 duizend ton haring viste, kreeg men nu slechts 2.000 ton toegewezen ten Zuiden van Ierland en ten Westen van de Shetland. Deze beperking op de haringvangst treft ook in grote mate de haringverwerkende industrie en men maakt zich hier dan ook zorgen over een eventuele verlenging na 30 september van de haringstop.

Faroe

NIEUWE KLEINE HEKTREILER VOOR FAROE-VISSERIJ

Een nieuwe 7-meter middenslag-treiler is verleden week te Campbeltown van stapel gelopen voor een aangepaste visserij in de eigen Faroese 200 mijlszone.

Het is de eerste kleine hektreiler voor een Faroese-rederij. Het schip is zowel uitgerust voor de bodem- als voor de pelagische visserij. Een order voor drie verdere nieuwe kleine hektreilers voor Faroe-eigenaars werd reeds op dezelfde Campbeltownwerf geplaatst, die het in de aanbidding won van werven op de Faroe zelf en van Noorse en Franse werven.

Amerika

DE AMERIKAANSE GODSDIENSTIGE SECTE „MOON” RUST EEN TONIJNVLOOT UIT!

Om de honger in de wereld te lenigen heeft de godsdienstige secte «Moon» in de Verenigde Staten op de kusten van de Stille Oceaan een tonijnvisserijvloot uitgerust! De vangsten van deze vloot zullen aan Japan doorverkocht worden. Of de godsdienstige overtuiging in feite wel maximaal aan de basis van het uitrusten van deze vloot ligt, geven we onze lezers ter overweging. De bemanning van deze vloot bestaat uit, tot de Moon-sekte bekeerden, die doorgaans fanatiekelingen zijn. Deze mensen, die volledig van hun familie verwijderd leven, krijgen noch verlonen een loon. Zij doen het om het eeuwige leven te winnen. Anderzijds ontsnapt deze onderneming aan de belastingwet omdat de godsdienstsekten in de Verenigde Staten hiervan vrijgesteld zijn! In deze optiek gezien is de «Moonvloot» zeker wel buiten alle concurrentie. Deze zaak heeft echter heel wat stof opgejaagd in de Verenigde Staten, zodanig dat nu een commissie van de Kamer van Volksvertegenwoordigers het dossier van deze secte aan zich toetrokken heeft en een onderzoek ingesteld omtrent sommige winstgevendende handeltjes.

OOSTENDSE MARKT EN VISMIJNECHO'S

De aanvoerverwachtingen zijn verkeerd uitgevallen. Het slecht weer op de Deense kust is daarvan de voornaamste oorzaak. Ook van IJsland brachten de drie schepen samen één vangst op de markt. Opnieuw groot gebrek aan vis dus, opnieuw ook hoge prijzen voor alle soorten.

Kabeljauw, gul, schelvis, koolvis en wijting waren nog de meest gebrachte soorten. Toch werden ook hiervoor hoge prijzen betaald. Voor heek liep de prijs nog verder uit en werd nu al tot 125 F genoteerd. In Denemarken is die vis nog duurder zodat ook hier, bij kleine aanvoer, een verdere stijging van de prijs voorzien wordt. Kabeljauw kreeg weer tot 70 F en meer; voor gul noteerden we tussen 30 en 62 F. Haai werd eerder goedkoop verkocht, die soort is waarschijnlijk in voldoende mate uit het buitenland te betrekken.

OOSTENDE

DOVER/FOLKESTONE

Uurtabel der overvarten

Uurtabel der overvarten voor de week van 25 september tot 1 oktober 1977.

Afvaarten uit Oostende naar Dover Western Docks :
Alle dagen te 7.35 10.05 14.40

Afvaarten uit Oostende naar Dover Eastern Docks :
Dagelijks te 4.15 7.15 13.15 19.15
Op 25, 26 en 30 september 1977
bijkomende afvaarten te 10.15 22.15
Op 27, 28 en 29 september bijkomende afvaart te 22.15
Op 1 oktober bijkomende afvaart te 10.15.

Afvaarten uit Oostende naar Folkestone :

Alle dagen te 1.30 19.30

Afvaarten uit Dover Western Docks :

Alle dagen te 12.40 16.45

Afvaarten uit Dover Eastern Docks :

Dagelijks te 0.20 9.20 12.20 18.20 21.20
Op 25 september bijkomende afvaart te 15.20

Op 26 en 30 september bijkomende afvaarten te 3.20 15.20

Op 27, 28 en 29 september bijkomende afvaart te 3.20

Op 1 oktober bijkomende afvaarten te 3.20 6.20 15.20

Afvaarten uit Folkestone :
Alle dagen te 1.05 19.00

Schelvis is ook duur gebleven. Vooral dan de schaarse grote soorten die tot bij de 60 F kregen. De middensorteringen gingen weg tussen 45 en 50 F terwijl grote totten rond de 25 F kregen. Kleine totten noteerden rond de 16 F. De IJslandse soorten werden zeer vlot verkocht, bovendien redelijk duur. Zo kreeg koolvis weer tussen 1350 en 1800 F en werd voor blauwe leng nog maar eens tot 63 F het kg betaald. Witte leng is nu ook een zeer dure vis geworden en kreeg tot bij de 50 F. Rode zeebars ging van de hand aan prijzen die varieerden tussen 40 en 42 F en voor heilbot werd tussen 150 en 195 F genoteerd.

Erg kleine IJslandse vangsten, dat wel. Gelukkig nog behoorlijke resultaten die begrepen waren tussen 516.000 en 1.475.000 F dit voor de O.282 en de O.202.

Monkey Bankers hebben we dus niet veel gezien. Wie kwam verkopen haalde een flink resultaat, onverhoopt zelfs in bepaalde gevallen. De O.243 bereikte het mooiste cijfer en geraakte aan 693.000 F. Voor de schepen die op de kust achter de gul aanzitten blijft het ook redelijk goed gaan. In elk geval kon de O.123 weer een opbrengst van 624.000 F bereiken. Kleine gul kreeg maandag rond de 27 F en dat is een goede prijs.

Allees bijeen weer veel te weinig vis en zeer hoge prijzen die de hanteerbare prijzen die de handel en het verbruik zeker niet bevorderen. Zo ziet men maar weer dat het nooit voor iedereen goed kan zijn.

GARNAALAANVOER STERK GESTEGEN

Met een garnaalaanvoer die voor het eerst dit jaar boven de 11.000 kg in een week bereikt, staan we nu toch wel zo ongeveer in de beste tijd van het garnaaljaar. De prijzen blijven nog redelijk goed en schommelen tussen 46 en 98 F. Die topprijs werd zaterdag bereikt toen alleen de O.190 kwam verkopen en tussen 85 en 97 F kreeg voor zijn 227 kg in de markt gebrachte garnalen. De hoogste dagopbrengst van 1977 werd maandag genoteerd : 180.854 F voor 2712 kg garnaal. Dat is ook de grootste hoeveelheid die dit jaar werd binnengebracht. In totaal 11.072 kg die 672.154 F oprachten, hetgeen een gemiddelde prijs betekent van 60 F het kg.

OOSTENDE

VRIJDAG 16 SEPTEMBER 1977

KANAAL

O.181	18	215	2799	645.773
WEST				
N.752	8	280	—	355.400
N.709	8	370	—	430.406

MONKEY BANK

O.35	13	310	—	479.918
O.37	13	160	—	270.293

MAANDAG 19 SEPTEMBER 1977

IJSLAND

O.202	17	750	—	1.775.204
O.282	17	200	—	516.720
O.236	18	450	—	871.760

KANAAL

O.114	18	100	1800	346.215
-------	----	-----	------	---------

MONKEY BANK

Z.62	13	250	—	520.870
O.243	10	220	—	692.569
O.134	12	200	—	388.482

KUST

N.736	3	30	—	136.030
-------	---	----	---	---------

WEST

O.123	10	400	—	624.530
-------	----	-----	---	---------

DINSDAG 20 SEPTEMBER 1977

WEST

O.279	7	275	—	357.290
O.229	11	290	—	371.150

MONKEY BANK

O.206	13	225	—	529.174
-------	----	-----	---	---------

WOENSDAG 21 SEPTEMBER 1977

O.118	14	315	—	627.668
O.274	13	270	—	577.943

WEST

O.306	4	275	—	357.980
N.720	4	145	—	231.380

STUURLOOS VISSERSSCHEEPJE VASTGELOPEN TE OOSTENDE

Het kleine garnaalscheepje « O.23 « Thierry », dat bemand werd door eigenaar Charles Sel en metgezel Walter Bentein, beiden uit Oostende, is dinsdagvoormiddag vastgelopen op het strand ter hoogte van Mariakerke. Het vaartuig had een eind net in de schroef gekregen zodat de opvarenden noodgedwongen hun anker uitgooiden om vast lopen te vermijden, en bij vloed weer vlot te komen. IJdele hoop echter, want de ankerketting begaf het en de « Thierry » werd naar het strand gedreven, waar het vastliep en tot overmaat van ramp ook nog dwars kwam te liggen. Hulp van een andere amateurvisser kon niet baten terwijl ook de reddingboot geen assistentie kon verlenen wegens de geringe diepte. Hulp kwam toen van op het strand waar door een visser een nieuw anker werd aangebracht. Kikvorsmannen en de brandweer konden niet beletten dat de « Thierry » erge averij opliep. Gelukkig bleven de beide opvarenden ongeedeerd.

GESCHIEDENIS VAN VISSERIJ EN VAARTUIGEN

Ruimte vzw, afdeling Oostende, nodigt iedereen uit naar de voordracht van Roland Desnerck, die op donderdag 22 september komt praten over de Vlaamse visserij en visserijvaartuigen doorheen de geschiedenis Roland Desnerck en zijn geweldig werk op het vlak van de Vlaamse visserij en de zeden en gewoonten van de vissers doorheen de tijd, hoeft niet meer te worden voorgesteld. Samen met zijn vader heeft hij het verleden van de vissers en de visserstaal voor altijd vastgelegd. Voor wie hem nog eens aan het woord wil horen, is dit een buitenkans.

Plaats : Ontmoetingscentrum, Nieuwpoortse Steenweg 27 te Oostende. Aanvang te 20u.30. Toegang : 40 fr., vriendenkaart, jeugd, bejaarden, werklozen : 20 fr.

VORDAP

SCHEEPSSCHROEVEN

VAN VOORDEN ZALTBOMMEL N.V.

Fabriek
Oude Stationsweg 15
Zaltbommel Holland
☎ 00-31-4180-2654

Vert. voor België
J. Theunissen
Terneuzen Holland
☎ 00-31-1150-94117

Reparatie-werkplaats voor België
p/a Scheepswerf van Rupelmonde N.V.
Dijkstraat 7, Rupelmonde
☎ 031-752051

(5720V)

Datum	Vangsten	Kgr.	Fr.	Min.	Maks.	Gem.
-------	----------	------	-----	------	-------	------

VISAANVOER TE OOSTENDE

15-9	5	66.750	5.604.280			
18-9	9	131.800	1.329.586			
19-9	3	39.500	1.808.129			
20-9	4	50.250	10.982.047			
		2.240.052				

GARNAALANVOER TE OOSTENDE

14-9	9	2.062	125.485	56.—	70.—	
15-9	9	1.614	93.004	46.—	68.—	
16-9	8	1.753	103.313	51.—	82.—	
17-9	1	227	20.015	85.—	97.—	
19-9	8	2.712	180.854	61.—	78.—	
20-9	10	2.704	149.483	50.—	70.—	
		45	11.072	672.154		60.—

VISAANVOER TE NIEUWPOORT

15-9	3	337	26.104			
16-9	2	1.826	108.402			
19-9	6	30.954	999.641			
20-9	3	689	34.999			
21-9	2	6.286	173.758			

GARNAALANVOER TE NIEUWPOORT

15-9	1	122	8.065	62.—	71.—	
19-9	3	555	27.318	45.—	53.—	
20-9	3	448	22.080	46.—	51.—	

VERWACHTINGEN

VRIJDAG 23 SEPTEMBER 1977

MONKEY BANK : O.128 (290 m.), N.706 (270 m., t.t.z. 20 shelfcod, 100 gul, 120 schelvis en totten, 20 grondvis, 10 meiden), O.285 (250 m., t.t.z. 10 shelfcod, 70 gul, 100 schelvis en totten, 40 grondvis, 20 meiden, 10 varia).

WEST : Z.38 (300 m.).

NOORDZEE : Z.597 (200 m.).

MAANDAG 26 SEPTEMBER 1977

IJSLAND : O.317 (700 m., t.t.z. 200 kools, 350 bonen, 30 mieten, en schotse schol, 100 bl. leng, 20 varia). O.129.

KANAAL : N.705, O.198, Z.34.

NOORDZEE : N.709, Z.209/Z.509.

MONKEY BANK : O.232, O.135.

WEST : O.66.

NOORD : N.41.

DINSDAG 27 SEPTEMBER 1977

MONKEY BANK : O.275.

WEST : N.45 N.736. N.752.

WOENSDAG 28 SEPTEMBER 1977

NOORDZEE : O.127/O.303 (vermoedelijk).

FRANSE SCHIPPER VEROORDEELD VOOR TE KLEINE MAASWIJDEN

Door de bevoegde rechtbank te Grimsby is de schipper van de Franse treiler „Charles” veroordeeld tot een boete van ongeveer 50 duizend B. fr. vermeerderd met 5 duizend B. fr. kosten en het in beslagnemen van zijn netten en vis. De Fransman had een tweede net in zijn kuil met ondermaatse netwijde. Hij werd in overtreding genomen bij een gewoon routine-onderzoek door het Brits beschermingsvaartuig „Orkney”.

IN 1937

GEREDDE VISSER SCHENKT LEGAAT AAN REDDINGSDIENST

Een in 1937 in moeilijke omstandigheden geredde visser van een Britse drifter, heeft 40 jaar later bij zijn overlijden een voorname legaat geschonken aan het vrijwillig redderskorps van het kleine plaatsje Caister. De afgestorvene had deze moedige tussenkomst van het vrijwillig redderskorps niet vergeten. Een woordvoerder van dit korps verklaarde dat dergelijke onverwachte schenkingen van pas komen en ten zeerste gewaardeerd worden.

SLUITING VAN DE HARINGVISSERIJ ROND HET EILAND „MAN”

Vanaf 1 oktober tot 19 november inbegrepen wordt de haringvisserij verboden in het gebied van het eiland „Man”, namelijk het Noord-Oosten van de Ierse Zee, de Britse Westkust en het eiland „Man”.

Het verbod op de haringvangst is uitgevaardigd om de stocks kuitaring ten oosten van het eiland „Man” te beschermen en is toepasselijk, zowel op de Britse als op de buitenlandse vaartuigen.

NIEUWPOORT

DONDERDAG 15 SEPTEMBER 77

N.349 5.668
N.700 14.631

VRIJDAG 16 SEPTEMBER 1977

N.590 99.696
N.700 8.706

Een vaartuig van de West, die 20 bentjes vis en ongeveer 500 kg tongen kon op de markt kon zetten en een vangstje van een kustvisser. De tongen kregen hun prijs, dit voor de grootste soorten, wijl de kleinste slechts 100 en 105 F kregen. De grootste gingen weg aan 188, de 2e 209, de 3e 207, de 4e 216 en de 5e aan 145 à 160 F. Rare vis was er nu eenmaal niet. Platvis rond de 40 F.

Enkele bennen rogen werden gekocht aan 2650 voor de moers, de tilten 2.250 F. Andere soorten, in kleine hoeveelheden, kregen hun prijs. Dit voor de vrijdagmarkt.

MAANDAG 19 SEPTEMBER 1977

N.408 274.726
N.723 361.624
N.345 125.990
N.738 217.310
N.349 13.751
N.498 4.560

De maandagmarkt was goed voorraad, namelijk werden 24.000 kg vis gelost. De grootste pak waren kleine gulsoorten en ongeveer 2.000 kg tongen. De tongen werden verkocht aan 184 F de kg voor de grootste. De 2e 202, de 3e 207, de 4e 198, de 5e van 150 F en in dalende lijn tot 138 F. De kleine kregen 104 F de kg. Grote tarbot liep even boven de 250 F de kg. De andere rare vis : grieten, zonnevis, koningsvis, grote robaard, werden heel goed verkocht. Kabeljauw van 3300 à 3500 F. Grote gullen van 3000 à 2400 F de benne. Voorkleine gullen van 1270 tot 1380. Minis van 730 à 780 F de benne. Weinig platvis op de markt, die dan ook 1800 F kreeg voor grote en drielingen. De visjes 1250 F. Grote wijting 1970. De kleine 1300 F de benne. Rogsoorten waren er nu eenmaal niet veel en kon er gezegd worden dat deze verkocht werden tussen de 50 en 65 F de kg. Een partij zandschullen werden gekocht aan 1600 F de benne voor de grote en voor de kleine werd 720 F gegeven. Rode soldaten waren ook in trek en zo kregen de grootste 4300 de benne, de middenslag 3300 maar er was niet veel keus van deze soort en er moest, door de winkeliers «gesprongen» worden op slechts enkele bennen.

Het eindcijfer gaf 999.641 F en met de garnaalvangsten bijgeteld : 1.031.139 F.

Drie garnaalschepen hadden samen 555 kg garnaal : prijs 45 à 53 F. t Wordt t moment voor de leurahandel.

DINSDAG 20 SEPTEMBER 1977

N.700 11.336
N.349 7.572
N.788 9.671

WOENSDAG 21 SEPTEMBER 1977

N.715 163.230
N.700 10.528

Een vangst met meest gulleoor-

ten. Kabeljauw 3580 F de benne. De gullen van 2900 à 2500 F. De voorkleine 1250 en voor de minis werd 780 F gegeven. Tongchar kreeg voor de grootste 85 F, de middenslag 70 F, de kleine 27 F. Andere soorten, dit in kleine hoeveelheden, werden heel goed verkocht. Slechts 60 kg tongen die gekocht werden aan boven de 200 F voor de vier grootste soorten. De 5e 180 F en 136 F voor de kleine.

REDERS LEEST UW VAKBLAD

ZEEBRUGGE

DONDERDAG 15 SEPTEMBER 77

Z.462 541.130
Z.506 227.750

768.880

VRIJDAG 16 SEPTEMBER 77

Z.429 187.760
Z.405 480.210
Z.507 258.330
Z.568 239.070
Z.564 308.380
Z.176 338.000
Z.497 262.320
Z.573 455.140
Z.307 265.830
Z.512 241.599
Z.570 100.020
Z.481 31.270

3.167.929

MAANDAG 19 SEPTEMBER 77

Z.418 534.080
Z.189 636.540
Z.600 136.540
Z.465 170.540
Z.108 417.450
Z.599 255.990
Z.321 434.100
Z.537 353.250
Z.186 1.153.670
Z.578 155.210

4.247.370

DINSDAG 20 SEPTEMBER 77 (4788N)

Z.331 676.360
Z.99 740.750
Z.576 629.280
Z.424 520.110
Z.563 151.480
Z.481 39.090

2.757.070

WOENSDAG 21 SEPTEMBER 77

Z.580 203.080
Z.19 818.960
Z.126 474.290
Z.596 466.730

1.963.060

Schelvis grote	18-9-1977
Schelvis midden	54.— 59.60
Schelvis klein	37.— 43.20
Kabeljauw	32.40- 35.40
Gul	49.40- 54.80
Wijting	46.— 51.20
Schaat
Zeebaars	71.60
Leng	40.20- 42.—
Schartong	49.80- 62.80
Heilbot	30.— 36.80
Koolvis	153.— 195.—
Hondstong	27.20- 36.60
Zeewolf	55.40- 57.60
Staart	42.40- 45.—

Tong- en pladijsprijzen

TONG

Oostende

	18-9-1977	19-9-1977	20-9-1977
Lappen	183	—	—
Grote	190	—	—
3/4	190	—	—
Blok	178	-184	—
Voor-kleine	160	-169	—
Kleine	133	-135	—
Slips

Zeebrugge

	18-9-1977	19-9-1977	20-9-1977
Grote	202	-205	195 -201
Blok	175	-191	175 -176
Fruut	182	-194	174 -182
Schone kleine	174	-182	160 -165
Kleine	135	-146	135 -139
Tout petit	107	-115	108 -114
Slips	91,—	98,—	97,— 98,—

Nieuwpoort

	18-9-1977	19-9-1977	20-9-1977
Tong I	184	—	197 —
Tong II	202	—	197 —
Tong III	207	—	207 —
Tong IV	198	—	197 —
Tong V	145	—	172 —
Kleine	104	—	115 — 136 —

PLADIJS

Oostende

	19-9-1977	20-9-1977	21-9-1977
Grote	31,80-37,60	39,20—	33,— 35,—
Grote iek	28,60-32,—	—	27,60-29,—
Kleine iek	—	33,40—	24,— 26,—
Derde slag	28,80-35,—	36,—	24,—
Platjes	16,60—	—	—

Zeebrugge

	19-9-1977	20-9-1977	21-9-1977
I	34,— 38,—	36,— 39,—	—
II	27,— 28,—	30,— 32,—	—
III	25,— 27,—	33,— 39,—	—
IV	20,— 22,—	22,— 29,—	—
V	—	—	—

Nieuwpoort

	19-9-1977	20-9-1977	21-9-1977
Moelen	40,—	30,—	—
Grote pladijs	36,—	36,—	—
Drielingen	—	—	—
Platjes	25,—	25,—	—

BERICHTEN AAN ZEEVARENDEN

BELGIE

19/134 (T) Lombardsijde. — Zeewaartse schietoefeningen.

Zie B.a.Z. 1/52-1977

Gedurende de periode van 26 september 1977 tot en met 7 oktober 1977, zullen schietoefeningen uitgevoerd worden door artillerie in de grote en midden sector, als volgt :

- week van 26 tot 30 september 1977 : op dinsdag 27, woensdag 28, donderdag 29 en vrijdag 30 september 1977 ;
- week van 3 tot 7 oktober 1977 : op dinsdag 4, woensdag 5, donderdag 6 en vrijdag 7 oktober 1977.

Deze oefeningen worden gehouden van 0900 plaatselijke tijd tot zonsondergang, zonder onderbreking.

De schikkingen van B.a.Z. 1/53-1977 zijn van kracht.

(Med. A.A. Sch. Lombardsijde 1-9-77 — H. 62290)

NEDERLAND

19/135 Westerschelde. — Pas van Terneuzen. Ton opgenomen. Lichtboei gelegd.

Zie B.a.Z. 13/114-1977

- Op $\pm 51^{\circ}21'.5N$ — $3^{\circ}45'.5E$ schrappen de groene spitse ton 23A.
- Op $51^{\circ}21'22''N$ — $3^{\circ}45'40''E$ aanbrengen een groene spitse lichtboei „23A” : Iso G 4 s (radarreflector)

(Zie Belg. krt. „104/10” en Lichtenlijst 1977 - Nr. 531).

(Ned. B.a.Z. 2842 — H. 62343)

19/136 (P) Westerschelde. — Braakmanhaven. Betonning gewijzigd.

Zie B.a.Z. 13/115 (P)-1977 sub 4a, b, c

- Op $\pm 51^{\circ}21'.3N$ — $3^{\circ}45'.9E$ is de groene lichtboei BRA opgenomen.
- Op $\pm 51^{\circ}21'.0N$ — $3^{\circ}45'.9E$ is de gele lichtboei BRA 1 vervangen door een groene spitse lichtboei „BRA” : F G (radarreflector).
- Op $\pm 51^{\circ}20'.8N$ — $3^{\circ}45'.9E$ is de gele spitse ton BRA 1A vernummerd in „BRA 1”.

Nader bericht volgt.

(Zie Belg. krt. „104/10”).

(Ned. B.a.Z. 2850 (P) — H. 62343)

19/137 Westerschelde. — Everingen. Betonning gewijzigd.

- Op $\pm 51^{\circ}22'.1N$ — $3^{\circ}51'.5E$ de groene ton „E13” vervangen door een groene sparboei met radarreflector „E13”.
- Op $\pm 51^{\circ}23'.1N$ — $3^{\circ}54'.0E$ schrappen het topteken (kegel) van de groene ton „E21”.

(Zie Belg. krt. „104/10”).

(Ned. B.a.Z. 2760 — H. 62291)

REDERS LEEST UW VAKBLAD

VERGELIJKENDE TABEL DER VISPRIJZEN IN DE VISMIJNEN DER KUST

	Oostende	Zeebrugge	Oostende	Zeebrugge	Oostende	Zeebrugge	Nieuwpoort
	19-9-1977	19-9-1977	20-9-1977	20-9-1977	21-9-1977	21-9-1977	
Tarbot. groot (123)	269	189 -289	246	290 -292	212 -279		250
middel (123)	182	132 -168		173 -202	170		160
klein (123)	153	102 -125		114 -120			130
Griet: groot (123)	124	135 -150		123			115
middel (123)	82	102 -120		86			
klein (123)	67,20	88, -92,-		52,-			
Schelvis: groot	41,60-59,60	44,-52,-	46,60-47,-		40,40-46,-		
middel	36,-38,20	27,-	42,80		32,-35,80		
klein	28,80-35,40		15,80-25,-		21,-25,20		
Heek: groot	125	44,-48,-	103 -125		116 -123		
middel	94,-		92,-		66,-82,-		
klein			74,-		68,-		
Lom							
Leng	49,-51,60	32,-34,-	49,60-51,-				
Rog (I)							
Keilrog (123)				60,-63,-			
Rog (23)	44,60-70,40	52,-60,-	44,-57,-	48,-55,-	48,-63,-		
Tilten (23)		40,-42,-		33,-38,-		53,-	
Scherpstaart (23)		55,-59,-		54,-59,-		55,-	
Halve mans (23)		37,-40,-		26,-29,-		40,-	
Teelt (2)		32,-44,-		27,-32,-			
Katrog (2)		10,-14,-		14,-20,-			
Kabeljauw	53,60-71,40		63,-71,40	57,-	55,-64,-	70,-	73,-
Gul (groot)	15,80-59,20	52,-	15,60-60,-	52,-	26,20-58,-	50,-60,-	50,-60,-
Gul (middel)		44,-		47,-49,-			
Gul (klein)		40,-		40,-42,-			
Hozemondhamme	190		160				
Wijting: groot	21,60-42,40	28,-33,-	13,20-30,-	38,-	18,40-30,-	38,-	
klein		14,-18,-		19,-		26,-	
Schar		11,-15,-	19,-22,-	22,-		15,-20,-	
Steenschol	30,-91,40		32,-96,80		27,-21,-		
Zeehaal		30,-34,-	10,60-26,-	30,-		11,-	18,-
Hondshaal	21,-24,20				32,20		
Doornhaal							
Pieterman							
Makreel				18,-			
Horsmakreel							
Zeekreeft							
Schaat							
Zeebaars (klipvis)							
Kongeraal							
Schartong							
Volle haring							
Ijle haring							
Haringshaal							
Steenholk			13,40				
Heilbot							
Koolvis							
Steur							
Zeewolf	42,60-48,60		48,-52,-		28,-48,-		
Pollak	56,-59,40		57,-		50,-53,-		
Zonnevis							
Koningsvis							
Vlaswijting	45,-						
Zeeduivel	96,-208						
Schotse schol	10,-13,-						
Zeehond	12,-15,-		15,-			28,-	
Bot							
Rode Poon (roobaard)		24,-				30,-60,-	
Grauwe Poon (knorh.)						15,-	
Rode Knorhaan							
Posten							
Langoesten (midden)							
(klein)							

Lees "HET VISSERIJBLAD"

VAN DAG TOT DAG

IJMUIDEN

Aan de woensdagmarkt van 14 september werd aangevoerd : 1.395 kg. tong; 15 kisten tarbot en griet; 348 kisten kabeljauw; 63 kisten wijting; 116 kisten schol; 134 kisten schar, 116 kisten makreel en 168 kisten diversen.

Prijzen in guldens. Per 1 kg. : grote tong 15,35-15,09; grootmiddel tong 13,53-13,06; kleinmiddel tong 13,49-13,00; tong één 11,91-11,02; tong twee 9,71-8,59.

Per 40 kg. : tarbot 497-228; griet 247-181; kabeljauw twee 192; kabeljauw drie en vier 196; kabeljauw vijf 104-57; schol één 124-108; schol twee 124-122; schol drie 114-86; schol vier 92-63; wijting drie 76-54; makreel twee 57-22; makreel drie 34; schar 65-34; rode poot 150-47; bot 37-29; horsmakreel 17-5; harders 192-186.

De besommingen waren : KW.226 f 8.800; HD.16 f 11.000; HD.67 f 9.300; OD.17 f 13.500; UK.23 f 2.500; UK.78 f 3.600; UK.145 f 2.100; VD.20 f 1.100; WR.98 f 1.500; IJM.18 f 2.400; IJM.25 f 1.400; IJM.27 f 4.000.

Aan de donderdagmarkt van 15 september werd aangevoerd : 2435 kg. tong; 25 kisten tarbot en griet; 362 kisten kabeljauw; 3 kisten schelvis; 343 kisten wijting, 249 kisten schol; 74 kisten schar; 22 kisten makreel en 42 kisten diversen.

Prijzen in guldens. Per 1 kg. : grote tong 14,92-14,69; groot middel tong 13,18-12,81; kleinmiddel tong 12,71-12,17; tong één 12,00-9,58; tong twee 9,20-7,59; tarbot 19,54-17,92.

Per 40 kg. : bot 23; steenbolk 43-42; horsmakreel 23-21; rode poot twee 156-112; rode poot drie 84-45; tarbot 539-226; griet 251-100; kabeljauw twee 202-188; kabeljauw drie 190-184; kabeljauw vier 160; kabeljauw vijf 126-57; schelvis vier 92; schol één 110-98; schol twee 180-90; schol drie 104-80; schol vier 88-84; wijting drie 65-48; makreel twee 32-26; schar 87-39; tongschar 120-110.

De besommingen waren : KW.167 f 10.400; UK.145 f 1.700; UK.100 f 500; IJM.18 f 1.1600; IJM.27 f 1.250; IJM.115 f 5.700; IJM.209 f 7.200; verder waren er 3 Goereesche en één Texelse kotters aan de markt met een totaal besomming van f 72.000.

Aan de vrijdagmarkt van 16 september werd aangevoerd : 4.485 kg. tong; 51 kisten tarbot en griet; 740 kisten kabeljauw; 8 kisten schelvis; 852 kisten wijting; 594 kisten schol; 103 kisten schar; 176 kisten makreel en 89 kisten diversen.

Prijzen in guldens. Per 1 kg. : tarbot 18,82-17,00; grote tong 15,90-

14,62; kleinmiddel tong 13,40-12,76; kleinmiddel tong 11,86-11,53; tong één 9,97-9,32; tong twee 7,86-7,53.

Per 40 kg. : rode poot twee 122-76; rode poot drie 53-32; krab 37-21; horsmakreel 32-26; haai 92; bot 34-31; steenbolk 42; tarbot 526-183; griet 272-120; kabeljauw twee 236-226; kabeljauw drie 192-176; kabeljauw vier 168-154; kabeljauw vijf 110-57; schelvis vier 81-73; schol één 124-94; schol twee 110-92; schol drie 114-74; schol vier 86-72; wijting drie 61-40; makreel één 60-40; makreel twee 41-21,60; makreel drie 19,20; schar 87-43; hammen met kop 200-136; tongschar 181-113; pilchars 24; inktvis 214.

De besommingen waren : KW.185 f 14.200; UK.23 f 3.500; UK.78 f 4.200; UK.137 f 5.100; UK.138 f 2.000; UK.145 f 1.020; IJM.11 f 16.800; IJM.18 f 1.390; IJM.27 f 3.340; IJM.211 f 24.700; verder waren er 7 Texelaars met een totaal besomming van f 133.000. —

Aan de maandagmarkt van 19 september werd aangevoerd : 12.850 kg. tong; 218 kisten tarbot en griet; 1579 kisten kabeljauw; 705 kisten koolvis; 447 kisten schelvis; 1.540 kisten wijting; 2424 kisten schol; 61 kisten schar; 313 kisten makreel en 197 kisten diversen.

Prijzen in guldens. Per 1 kg. : tarbot 18,54-17,89; grote tong 15,26-14,67; grootmiddel tong 13,00-12,70; kleinmiddel tong 11,99-11,73; tong één 9,59-9,41; tong twee 8,03-7,78.

Per 40 kg. : hammen met kop 192-120; leng 112-80; poontjes 57-56; steenbolk 32; haai 92-78; schar-tong 68; krab 46-15; kleine kreeft 324-240; rode poot twee 100-45; tarbot 520-161; griet 251-136; kabeljauw één 186-165; kabeljauw twee 212-174; kabeljauw vijf 88-44; koolvis één 88,87; koolvis twee 97-88; koolvis drie 90-75; koolvis vier 81-57; schelvis één 148; schelvis twee 108; schelvis drie 122-76; schelvis vier 74-40; schol één 132-96; schol twee 98-86; schol drie 92-80; schol vier 84-73; wijting drie 63-39; makreel één 61-31; makreel twee 39-21,60; schar 78-40; tongschar 193-121; inktvis 214.

De besommingen waren : KW.11 f 22.640; KW.22 f 38.270; KW.24 f 24.330; KW.25 f 28.380; KW.29 f 19.810; KW.45 f 24.900; KW.51 f 14.790; KW.88 f 16.670; KW.113 f 14.340; KW.117 f 40.300; KW.123 f 81.290; KW.137 f 19.980; KW.145 f 41.140; KW.149 f 19.250; KW.152 f 18.370; KW.167 f 4.330; KW.173 f 19.240; KW.175 f 29.370; KW.189 f 14.690; KW.194 f 32.330; KW.214 f 22.420; KW.226 f 10.360; SCH.256 f 22.630; WR.32 f 19.030; WR.57 f 23.910; IJM.20 f 4.500; IJM.29 f 29.940; IJM.30 f 25.120; IJM.44 f 22.400; IJM.15 4f 25.770; IJM.209 f 3.400.

DE AANVOER VAN VIS IN IJMUIDEN

Nu de R weer in de maand is, mag worden verondersteld dat de verkoop van vis weer ruimer gaat worden. Dit heeft vorige week ook weer eens bewezen een waarheid als een koe te zijn. Want er is een niet geringe hoeveelheid kleine vis aangeboden. Menigeen was van gedachte dat er wel weer een hoeveelheid achter zou blijven in de hallen, maar dit is, gelukkig, niet gebeurd. Wel is in het midden van de week de aanvoer ver achtergebleven bij hetgeen opgenomen zou kunnen worden, maar daar over niet getreurd. De importeurs hebben wel weer aangevuld hetgeen men in de hallen niet kon bemachtigen.

INVOER MAKREEL

Nu we het toch over de importen hebben mag beslist niet onvermeld blijven : de import van de meest mooie makrelen die vanuit Schotse aanvoerhavens per auto en ferry, boot naar hier gebracht zijn. Voor de rokers is dit een prachthandel en al deze vis wordt, voorzover ze niet voor direct gebruikt worden verwerkt, in de verschillende diepvrieshuizen weggevroren om ter zijner tijd te worden verwerkt.

Deze vis zal zijn weg wel vinden, te meer daar er de laatste tijd niet geringe hoeveelheden gestoomde makreel geëxporteerd worden naar onze oostburen.

Ook België is aardig aan deze makreel in gestoomde vorm aan het trekken. De import van haring gaat ook gewoon door. Momenteel is bekend dat er in Denemarken twee trawlers liggen te laden, in de Schotse havens wel een zestal schepen. Van het eiland Man, in de Ierse Zee, is bekend geworden dat men daar elkaar achterna zit om aan een ladinkje haring te komen met het gevolg dat de prijzen tot in

de sterren gerezen zijn. Dit heeft zijn weerslag al gevonden in de prijsvorming van de steurharing die door de rederij J. C. Pronk in Katwijk op de markt gebracht zijn. De haring werd daar verkocht voor ruim f300 per kantje en verbaasde vriend en vijand.

Het gebeuren in de vishal, vorige week, speelde zich weer in hoofdzaak af op de maandagmarkt. Bij een aanvoer van 3000 bakken schol was er bij velen de gedachte present dat deze schol wel wat in prijs zou zakken, niets is minder waar geweest, want de export dook hier met groot elan op en ruimde in de minst mogelijk tijd de handel op. De prijzen die gemaakt werden in eerste aanleg, stegen per schip, zodat de schepen die het laatst aan de beurt kwamen de hoogste prijs voor hun platvis kregen. Wat de prijs van de wijting betreft, was hierin nog al wat variatie. De grootte van de wijting speelde hierbij een grote rol.

Dit was ook het geval met de kleinste gulsoorten. Er werd van f100 tot zelfs beneden de f40 per bak voor de kleinste gullen betaald. Een kist grovere gul liep wel tot bijna f200 per bak. De paar kisten schelvis die door de kotters aangevoerd werden, werden voor fantasie prijzen verkocht. De grootste soort zelfs tot boven de f200 per bak. De kleinste schelvis, wanneer zij van een goede kwaliteit waren, gingen graag weg tot rond de f100. De verwachting dat de KW 123 wel zou komen is niet in vervulling gegaan. Nu is dit schip gepland voor de maandagmarkt van deze week. Bekend is dat dit schip reeds vorige week donderdag ruim 1000 bakken had buit gemaakt. Hiervan waren 560 bakken koolvis, de rest bestond uit schelvis, makreel, wijting en wat kabeljauw.

REDERS en VISSERS, voor uw SOCIALE LASTEN en BOEKHOUDING wendt U in volle vertrouwen tot de

Beroepsvereniging

HAND IN HAND

O.V.A. VISMIJN OOSTENDE — Tel. 80 11 01

Lees „HET VISSERIJBLAD”

Bestel voor de winter
MAZOUT of LICHTE FUEL

bij SCAP

H. BAELSKAAL 27, OOSTENDE
TEL. 70 29 51

ook MAZOUTTANKS

van 1200 L. te verkrijgen

PRIJS : 4.000 FR. + B.T.W.

HULP in BOOD

Samenwerkende Vennootschap

H. BAELSKAAL, 27 - 8400 OOSTENDE

Tel. (059) 70.16.89 - Telex: hunood 812.29

■
Gedekte risico's:
eigen schade — schade aan derden —
opslepingen — totaal verlies —
lichamelijke schade aan derden —
navigatietoestellen — zeegoed — vistuig

■
Meer dan 20 miljoen frank kredieten
werden verleend aan de leden voor nieuwbouw
tegen zeer lage interesten.

